

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce : Ing. T. B., nar. X, bytem X

žalovaného: Krajský úřad Plzeňského kraje, IČ 70890366, odbor dopravy a silničního
hospodářství, se sídlem Škroupova 1760/18, 301 00 Plzeň

P

v řízení o žalobě ze dne 13. 10. 2023 proti rozhodnutí žalovaného č. j. PK-DSH/12157/23
ze dne 2. 10. 2023

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného č. j. PK-DSH/12157/23 ze dne 2. 10. 2023 se zrušuje a
věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

1. Příkazem Magistrátu města Plzně – Odbor správních činností, oddělení dopravních přestupků ze dne 26. 1. 2023 č.j. MMP/033949/23 byl žalobce uznán vinným z porušení ustanovení § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu s odkazem na ustanovení § 37 odst. 1 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a o změně zákona č. 168/1999 Sb., o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou provozem vozidla a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o pojištění odpovědnosti z provozu vozidla), ve znění pozdějších předpisů v návaznosti na ustanovení § 32 odst. 2 Vyhlášky Ministerstva dopravy č. 343/2014 Sb., o registraci vozidel, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška o registraci vozidel“) a z naplnění skutkové podstaty přestupku ve smyslu ustanovení § 125c odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o silničním provozu spáchaného minimálně formou nedbalosti nevědomé, neboť dne 14. 10. 2022 v době okolo 13.20 hod. v Plzni, na vozovce pozemní komunikace Jateční ulice, ul. Na Sudech, Plaská a Komenského, řídil motorové vozidlo tovární značky Škoda Superb, RZ: X, které nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem, neboť mělo v přední části částečně zakrytu registrační značku, a to tak, že byla znemožněna její čitelnost, když byla překryta nalepeným papírem. V prostoru parkoviště před domem č. 4 v Komenského ulici byl jmenovaný zastaven a kontrolován hlídkou P ČR. Za tento přestupek mu byla uložena pokuta ve výši 5 000 Kč podle ustanovení § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu a podle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců s účinností ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu.

2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce odpor, o němž bylo rozhodnuto dne 13.6.2023 Magistrátem města Plzně rozhodnutím č.j. MMP/250288/23, přičemž žalobce byl uznán vinným ze spáchání totožného přestupku jako příkazem a byl mu uložen tentýž trest.

3. Toto rozhodnutí žalobce napadl odvoláním, o němž bylo rozhodnuto žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného č. j. PK-DSH/12157/23 ze dne 2. 10. 2023 tak, že bylo odvolání zamítnuto a napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

II.

Žaloba

4. Žalobou ze dne 13. 10. 2023 se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci k dalšímu řízení žalovanému. Žalobu odůvodnil tím, že žalovaný ignoroval, že Magistrát města Plzně zatížil řízení procesními vadami tím, že ignoroval jeho práva, když neakceptoval jeho žádost o odročení ústního jednání a odmítl provést důkaz v jeho prospěch, a to výslech svědka Ing. J. M. Dále namítal, že se žalovaný nijak nevypořádal s jím namítanou skutečností, že registrační značky před nastoupením do vozidla zkontroloval a zakrytí části jedné z nich vykonal bez vědomí žalobce Ing. M. poté, co žalobce již seděl v nastartovaném vozidle, v důsledku čehož se žalovaný nevypořádal s otázkou nedbalostního zavinění přestupku. O zavinění z nevědomé nedbalosti jde jen tehdy, je-li povinnost a možnost předvídat porušení nebo ohrožení chráněného zájmu dáno současně, přičemž nedostatek, byť jen jedné složky znamená, že uvedený čin je činem nezaviněným a správní orgán je proto povinen posuzovat zavinění z hlediska toho, jak se situace jevila jemu a nikoli, jak se – ex post – jeví správnímu orgánu. V té souvislosti žalobce uvedl, že měl před nástupem do

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

vozidla a jeho nastartováním registrační značku v pořádku, seděl v nastartovaném vozidle a nevěděl a ani nemohl vědět, že mu svědek Ing. M. registrační značku zčásti zalepil, proto měl přiměřený důvod spoléhat, že registrační značka je v pořádku na svém místě – v tom případě je tedy vyloučeno jeho zavinění, a to i ve formě nevědomé nedbalosti. Žalovanému dále vytkl, že nezkoumal otázku, zda došlo k naplnění všech znaků přestupku, konkrétně k naplnění materiální stránky přestupku v souvislosti s otázkou, zda jednání označené za přestupek splňovalo potřebnou míru škodlivosti pro společnost. Žalobce dále vyjádřil nesouhlas s tím, že by byla znemožněna čitelnost jeho registrační značky umístěné na přední části vozidla, neboť tuto lze i bez prvních dvou znaků dohledat v databázových systémech podle značky a barvy vozidla anebo podle zadní registrační značky, zároveň některé kamerové systémy fotí značku i zezadu. Dále namítl, že při nahlížení do spisové dokumentace mu nebyly kladeny žádné dotazy a bez právního zástupce by ani neměl v úmyslu se k případu vyjadřovat, proto považuje za nemístné tvrzení žalovaného, že by bylo logické sdělit správnímu orgánu důležité okolnosti případu již při nahlížení do spisové dokumentace. Kromě toho o jednání – žertu – pana M. se dozvěděl, až když začal řešit hrozbu odebrání řidičského průkazu po několika měsících. Žalobce má zato, že nebyly splněny všechny objektivní znaky přestupku za situace, kdy nemohl vědět, že mu známý značku v žertu přelepil po zahájení jízdy. Navrhl proto, aby soud napadené rozhodnutí zrušil stejně tak jako jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí.

III.

Vyjádření žalovaného

5. Ve vyjádření k žalobě žalovaný k námitce, že byla ignorována jeho práva tím, že žalovaný zamítl jeho žádost o náhradní termín ústního jednání a věc projednal v jeho nepřítomnosti, uvedl, že tuto žádost považoval za obstrukční. Žalobci bylo předvolání k jednání na den 17.5.2023 doručeno již 20. 4. 2023, plná moc mezi žalobcem a právním zástupcem byla uzavřena dne 10.5.2023, přičemž správnímu orgánu byla doručena žádost o odročení dne 15.5.2023. Správní orgán omluvu neakceptoval, neboť se jednalo o druhou omluvu, přičemž právní zástupce žalobce svoji žádost o omluvu z jednání odůvodnil kolizním jednáním a nemožností seznámit se se spisovým materiálem, avšak toto kolizní jednání nebylo nijak doloženo a ani žalobce svoji omluvu z ústního jednání správnímu orgánu I. stupně nedoručil. Žalovaný se proto ztotožnil s tím, že omluva nebyla uznána důvodnou, a to i s přihlédnutím k tomu, že dle plné moci žalobce souhlasil s tím, že si jeho právní zástupce za sebe může ustanovit zástupce. Nastalá situace proto měla být řešena substitucí, přičemž právní zástupce se se spisovým materiálem mohl seznámit právě při ústním jednání.

6. K námitce žalobce, že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces tím, že byl odmítnut důkaz v jeho prospěch, výslech svědka Ing. J. M., žalovaný uvedl, že správní orgány nejsou povinny provést každý důkaz, který účastník řízení navrhne, ale pouze ten, který je potřebný ke zjištění stavu věci. V daném případě vzhledem k jednoznačným důkazům o spáchání přestupku odvolatelem by bylo provedení tohoto úkonu nadbytečným. Správní orgány nerozpoukají tvrzení žalobce, že mu registrační značku nejspíš někdo zakryl, nicméně žalobce byl stíhán za to, že řídil motorové vozidlo, jež mělo v přední části částečně zakrytou registrační značku nalepeným papírem, čímž byla znemožněna její čitelnost, což bylo prokázáno bez důvodných pochybností. Otázkou zavinění žalobce se zabýval správní orgán I. stupně, tak i žalovaný.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

7. K námitce žalobce, že se žalovaný nevypořádal s otázkou nedbalostního zavinění přestupku a materiálního znaku posuzovaného přestupku a namítá možnost identifikovat vozidlo i bez znalosti prvních dvou znaků registrační značky, jež byly zakryty, žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.

8. Pokud žalobce v podaném odporu proti nepravomocnému příkazu konstatoval, že nikde v zákoně není uvedeno, že řidič motorového vozidla je povinen zkontrolovat čitelnost registračních značek před jízdou, pak je s odkazem na ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu zřejmé, že žalobce o této povinnosti nevěděl.

9. Žalovaný v plném rozsahu odkázal na napadené rozhodnutí s tím, že na něm setrvává, žalobu hodnotí jako nedůvodnou a navrhl, aby byla zamítnuta.

IV.

Replika žalobce

10. Žalobce v reakci na vyjádření žalovaného odkázal na judikaturu Ústavního soudu v souvislosti s právem žádat o odročení úkonu v řízení pro překážky na straně obhájce. V té souvislosti poukázal na to, že plná moc byla jeho právnímu zástupci udělena jen několik dní před jednáním. Původně se chtěl hájit sám, ale po nastudování problému dospěl k závěru, že mu nezbývá než si sehnat právního zástupce, přičemž nechtěl, aby jej substitučně zastupoval někdo jiný. Z tohoto důvodu nelze druhou omluvu považovat za obstrukční. Žalobce uvedl, že nesouhlasí ani s argumentací, že právní zástupce neměl zastoupení přijímat, věděl-li, že nebude moci řádně hájit práva žalobce z důvodu kolizního jednání soudu či z důvodu nemožnosti seznámit se se spisovým materiálem. Tímto mu žalovaný upírá právo na právního zástupce, neboť s ohledem na časovou tíseň by již nemohl kohokoliv zmocnit.

11. Žalobce opětovně poukázal na to, že před zahájením jízdy zkontroloval vozidlo, toto bylo technicky způsobilé a s ohledem na jednání jeho známého J. M., který mu značku zčásti překryl, nemohl tušit, že k tomuto došlo. Dále zdůraznil, že na základě zadní registrační značky bylo auto zcela jasně identifikovatelné.

12. Žalovaný uvedl, že to, že nevěděl o povinnosti vyplývající z ust. § 5 odst. 1 písm. a) zákona o silničním provozu, neznamená, že automobil před jízdou nezkontroloval. Toto učinil a žalovaný to nerozpорије. Dále uvedl, že považuje za vhodné sdílet další argumenty pro svoji obhajobu až po konzultaci s právním zástupcem, přičemž on tak učinil, když v průběhu správního řízení zjistil, že mu hrozí odebrání řidičského oprávnění, nikoli pouze pokuta.

13. Uvedl, že si nevšiml neobvyklého pohybu svědka před vozidlem a nenapadlo jej, že mu přelepil část značky, přičemž žalovaný si na tyto skutečnosti si mohl učinit názor až po provedení výslechu jím navrhovaného svědka M.

V.

Posouzení věci soudem

14. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

15. O věci samé bylo rozhodnuto bez jednání, neboť oba účastníci s takovým postupem vyjádřili výslovný souhlas [§ 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen s. ř. s.)].

VI.

Rozhodnutí soudu

16. Žaloba je důvodná.

17. Ze správního spisu Magistrátu města Plzně, odbor správních činností sp. zn. MMP/361068/22 a ze spisu Krajského úřadu Plzeňského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství sp. zn. ZN/1716/DSH/23 vyplývá, že žalobce se měl přestupku spočívajícího v porušení § 125c odst. 1 písm. a) bod 2 v souvislosti s porušením ust. § 5 odst. 1 písm. a) s odkazem na § 37 odst. 1 písm. d) zákona č. 56/2001 Sb. o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích zákona o silničním provozu dopustit tím, že dne 14.10.2022 na vozovce pozemní komunikace Jateční ulice, ulice na Sudech, Plaská a Komenského, řídil motorové vozidlo tovární značky Škoda Superb, RZ : X, jež nesplňovalo technické podmínky stanovené zvláštním předpisem, neboť mělo v přední části částečně zakrytu registrační značku, čímž byla znemožněna její čitelnost, neboť byla překryta nalepeným papírem. Z výpovědí policistů, kteří provedli silniční kontrolu, vyplývá, že žalobce jim při kontrole sdělil, že RZ nezakrýval, neví o tom, že je zakrytá. Sdělil, že před jízdou vozidlo nijak nekontroloval. Papír částečně zakrývající registrační značku k ní byl připevněn průhlednou izolační páskou, zadní registrační značka byla v pořádku.

18. Dne 26.1.2023 byl vydán Magistrátem města Plzně Příkaz č.j. MMP/033949/23, jímž byl žalobce uznán vinným z výše uvedeného přestupku a byla mu uložena pokuta ve výši 5 000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců ode dne nabytí právní moci příkazu. Proti tomuto rozhodnutí žalobce podal odpor, který odůvodnil mj. tím, že jeho jednání nenaplňuje definici nedbalostního přestupku, neboť nepředpokládal, nevěděl a ani nemohl předpokládat či vědět, že má registrační značku zčásti překrytou. Nikde v zákoně není uvedeno, že je řidič motorového vozidla povinen zkontrolovat před jízdou čitelnost registračních značek. Má zato, že mohl být potenciální obětí trestného činu, někdo si mohl jeho automobil připravovat ke krádeži či mohl papír zakrývající část registrační značky přilepnout a tlakem jízdy se ke značce přilepit.

19. Dne 13.6.2023 vydal Magistrát města Plzně rozhodnutí č.j. SZ MMP/361068/22, jímž uznal žalobce vinným ze spáchání totožného přestupku jako ve výše uvedeném Příkazu a uložil mu tentýž trest. Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí odvolání. V něm mj. uvedl, že před zahájením jízdy a usednutím do vozidla je zkontroloval a poté, co nastartoval a chystal se zařadit rychlost, k vozidlu přiběhl jeho kamarád, Ing. J. M. Žalobce stáhl okénko a komunikoval s ním. Známý vedl komunikaci v žertovném tónu a pohyboval se kolem přední části vozidla, v jednu chvíli se před vozem zastavil a předstíral, že si zavazuje tkaničku od bot. V tuto chvíli v rámci žertu přelepil část registrační značky vozidla žalobce, který to však z místa řidiče nemohl vidět a měl zato, že tento si zavazuje botu, jak mu sdělil. Po několika desítkách sekund komunikace a přelepení části registrační značky se známý rozloučil, žalobce poté zařadil rychlost a s vozidlem odjel.

20. V posuzované věci správní orgány spatřovaly nedbalostní zavinění žalobce v tom, že popsáním jednáním porušil ustanovení § 125c odst. 1 písm. a) bod 2 zákona o silničním provozu, přičemž žalobce tvrdí, že se stal obětí nevhodného žertu, což žalobce zjistil až

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

v průběhu správního řízení, přičemž o jednání svědka nevěděl a jeho jednání nemohl s ohledem na okolnosti věci ani předvídat, zároveň měl přiměřený důvod spoléhat na to, že registrační značka je v pořádku na svém místě a je tedy jeho zavinění vyloučeno, a to i ve formě nevědomé nedbalosti.

21. Soud má zato, že s ohledem na uvedenou obranu žalobce bylo povinností správních orgánů mj. prokázat, že došlo k naplnění subjektivní stránky skutkové podstaty přestupku, tj. že se ze strany žalobce jednalo alespoň o nevědomou nedbalost, tedy, že žalobce o skutečnosti, že mu byla částečně přelepena registrační značka, vědět měl a mohl. Žalobce popíral, že by věděl, že mu byla registrační známka částečně přelepena, k prokázání tohoto tvrzení navrhl dne 31.5.2023 provedení výslechu svědka Ing. M., přičemž správní orgány I. ani II. stupně jeho návrhu nevyhověly.

22. Žalobní argumentace žalobce je dále založena na jeho tvrzení, že bylo ignorováno jeho právo na poskytnutí dostatečného času k přípravě obhajoby a práva hájit se prostřednictvím svého právního zástupce tím, že nebylo vyhověno jeho druhé žádosti o odročení ústního jednání. Dále má žalobce zato, že bylo porušeno jeho právo na spravedlivý proces v důsledku toho, že nebyl proveden jím navrhovaný důkaz spočívající ve výslechu svědka Ing. J. M., který byl v jeho prospěch. Dále má žalobce za to, že se správní orgány nevypořádaly s otázkou nedbalostního zavinění přestupku, správní orgány nezkoumaly, zda došlo k naplnění všech znaků přestupku, což zakládá nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Dále má žalovaný zato, že i přes zakrytí prvních dvou znaků přední registrační značky byla případná identifikace vozidla možná s ohledem na databázové systém, a to podle značky a barvy vozidla či zadní registrační značky.

23. K žalovaným konstatovanému zavinění ve formě nevědomé nedbalosti soud považuje za potřebné uvést, že objektem přestupku je zájem chráněný zákonem, proti němuž je protiprávní jednání pachatele přestupku namířeno. Objektivní stránkou přestupku je jednání pachatele, ať už konání či opomenutí, jeho následek, tj. porušení nebo jen ohrožení zájmů, které jsou objektem, a vztah příčinné souvislosti mezi tímto jednáním a následkem. K závěru o její existenci je přitom nezbytné, aby bylo prokázáno minimálně to, že žalobce nevěděl, že svým jednáním může porušit či ohrozit zájem chráněný zákonem, ač to vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl. Současně platí, že mezi jednáním a následkem musí být příčinný vztah, který spojuje jednání s následkem a je nezbytným znakem objektivní stránky přestupku. Samotná příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním pachatele a způsobeným následkem zakládá odpovědnost pachatele za přestupek jen za předpokladu, je-li vývoj příčinné souvislosti alespoň v hrubých obrysech způsoben jeho zaviněním. Z hlediska subjektivní stránky skutkové podstaty přestupku musí být tento spáchán minimálně z nevědomé nedbalosti, přičemž musí být naplněny kumulativně dva znaky. Prvním z nich je, že pachatel přestupku nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem a u druhého znaku musí správní orgán prokázat, že pachatel vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům měl a mohl vědět, že zákonem stanovenou povinnost porušuje. V posuzované věci je třeba s ohledem na skutečnosti tvrzené žalobcem prokázat, kdo registrační značku částečně překryl, zda o jejím překrytí žalobce věděl či vědět měl a mohl, tedy potvrdit či vyvrátit jeho tvrzení, že o něm nevěděl a vědět ani předpokládat je s ohledem na dané okolnosti nemohl. Návrhu na doplnění dokazování výsledkem žalobcem navrhovaného svědka nebylo vyhověno s odůvodněním, že je účelovým s tím, že žalobce jej navrhl až bezprostředně před vydáním rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, dle soudu je však třeba zabývat se otázkou, kdy a jakým způsobem se žalobce o jednání svědka dozvěděl, a tedy zda měl možnost svoji

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

argumentaci uplatnit dříve. Svědka je třeba vyslechnout i za účelem zjištění, zda, jakým konkrétním způsobem, za jakým účelem a za jakých okolností papírek částečně zakrývající registrační značku na vozidlo žalobce umístil. Jen tak bude možno postavit najisto zda měl žalobce za daných okolností možnost jeho jednání zaregistrovat či mít důvod pochybovat o tom, zda si svědek v blízkosti jeho vozidla skutečně zavazuje tkaničky, jak avizoval.

24. V uvedené souvislosti je třeba dále zmínit pravidlo *in dubio pro reo*, jež znamená, že není-li v důkazním řízení dosaženo praktické jistoty o existenci relevantních skutkových okolností, tj. jsou-li přítomny důvodné pochybnosti ve vztahu ke skutku či osobě pachatele, jež nelze odstranit ani provedením dalšího důkazu, pak je nutno rozhodnout ve prospěch obviněného (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2004, sp. zn. I. ÚS 733/01). Pravidlo *in dubio pro reo* je namísto použito jen tehdy, jsou-li pochybnosti o vině důvodné, tj. rozumné a v podstatných skutečnostech, takže v konfrontaci s nimi by výrok o spáchání přestupku nemohl obstát. Pochybnosti je přitom potřeba odstranit tím, že budou provedeny všechny potřebné důkazy a tyto budou hodnoceny volně podle pečlivém, objektivním a nestranném uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, tak, aby byla vina žalobce i třeba přes existenci určitých rozporů mezi nimi, postavena najisto. V dané věci však soud jisté pochybnosti o vině žalobce shledává, přičemž má zato, že k jejich odstranění je potřebné provést žalobcem navrhovaný důkaz výpovědi Ing. M. tak, aby souhrn provedených důkazů tvořil logickou a ničím nenarušovanou skupinu vzájemně se doplňujících a na sebe navazujících důkazů, které ve svém celku spolehlivě prokazují všechny relevantní okolnosti předmětného skutku a usvědčují žalobce z jeho spáchání, byť např. formou nevědomé nedbalosti. Kritériem nedbalosti je zachovávaní potřebné míry opatrnosti pachatelem. Míra opatrnosti je dána spojením objektivního a subjektivního hlediska při předvídání způsobení poruchy nebo ohrožení zájmu chráněného trestním zákoníkem, neboť jediné spojení obou těchto hledisek při posuzování odpovědnosti za přestupek z nedbalosti odpovídá zásadě odpovědnosti za zavinění. Subjektivní vymezení míry opatrnosti vyžaduje, aby mimo míry povinné opatrnosti (objektivní kritérium) bylo vzato v úvahu i subjektivní vymezení, které spočívá v míře opatrnosti, kterou byl žalobce v posuzovaném případě s ohledem na okolnosti, jež budou prokázány, schopen vynaložit. Při posuzování subjektivní míry opatrnosti je třeba zvažovat jednak vlastnosti, zkušenosti, znalosti a okamžitý stav žalobce, jednak okolnosti posuzovaného případu, ať už existovaly nezávisle na žalobci, nebo jsou jím byly vyvolané. Okolnosti, které žalobce mohl či nemohl předvídat, přitom nelze dovozovat pouze hypoteticky, ale je třeba vycházet z objektivních okolností konkrétní situace. Z hlediska zavinění z nedbalosti to pak znamená, že kromě míry povinné opatrnosti vyplývající z pravidel silničního provozu zde existuje i subjektivní vymezení, jež spočívá v míře opatrnosti, kterou byl žalobce v konkrétním případě povinen, ale i schopen vynaložit. Soud má zato, že na danou věc lze aplikovat i závěry nálezu Ústavního soudu, který v nálezu ze dne 21. 12. 2020, sp. zn. II. ÚS 1711/20 poukázal i na to, že „po účastníkovi silničního provozu nelze spravedlivě požadovat, aby bez dalšího předpokládal možné porušení pravidel tohoto provozu jinými účastníky (zde osobou, jež účastníkem silničního provozu nebyla) a aby tomu přizpůsobil své počínání; naopak, není-li z okolností, které může účastník silničního provozu běžně vnímat či předvídat, zřejmé, že jiný účastník téhož provozu porušil své povinnosti, je oprávněn očekávat od ostatních účastníků silničního provozu dodržování stanovených pravidel.“

Zároveň je třeba příčinné souvislosti zkoumat vždy konkrétně na základě zjištěných okolností daného případu se zdůrazněním hlavních a rozhodujících příčin, což však na druhé straně neznámá, že jen hlavní příčiny jsou právně relevantní a že je možno zcela vyloučit

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

příčiny vedlejší či podřadné. Zásada, že jednotlivé příčiny a podmínky nemají pro způsobení následku stejný význam, se označuje jako zásada gradace příčinné souvislosti. Důležité je, aby jednání pachatele bylo z hlediska způsobení následku příčinou dostatečně významnou. Míra způsobení následku přitom může klesnout až na tak nepatrný stupeň, že příčinná souvislost je prakticky bez významu, a tedy o přestupek nejde. Samotná příčinná souvislost mezi protiprávním jednáním pachatele a způsobeným relevantním následkem (účinkem) zakládá odpovědnost pachatele jen za předpokladu, je-li vývoj příčinné souvislosti alespoň v hrubých rysech zahrnut jeho zaviněním. Určitá skutečnost neztrácí svůj charakter příčiny jen proto, že mimo ni byl následek způsoben ještě dalšími příčinami. Příčinná souvislost mezi jednáním pachatele a následkem se nepřerušuje, jestliže k jednání pachatele přistoupí další skutečnost, jež spolupůsobí při vzniku následku, avšak jednání pachatele zůstává takovou skutečností, bez níž by k následku nebylo došlo (srov. rozhodnutí č. 37/1975 Sb. rozh. tr., usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 4. 2012, sp. zn. 5 Tdo 275/2012, ze dne 31. 10. 2012, sp. zn. 3 Tdo 1327/2012, aj.). V přezkoumávané věci je nesporné, že vozidlo řízené žalobcem mělo částečně překrytou registrační značku, avšak sporná je míra a forma zavinění žalobce a to, zda k uvedené skutečnosti došlo v příčinné souvislosti s jednáním či opomenutím žalobce, tedy zda žalobce mohl nastalý následek zjistit a předejít mu. Soud má zato, že k zodpovězení uvedených otázek je nezbytné doplnění dokazování výsledkem žalobcem navrženého svědka Ing. M. V souvislosti s neprovedením jeho výsledku soud považuje žalobou napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť skutkový stav, který vzal žalovaný za základ napadeného rozhodnutí, nemá dostatečnou a pevnou oporu ve spisu a vyžaduje proto doplnění.

25. Protože otázka nepřezkoumatelnosti závěrů žalovaného týkající se výše uvedeného je oddělitelná od ostatních otázek nastolených žalobou, soud zvážil, zda je třeba se k nim dále vyjadřovat. Zabývat se oddělitelnými otázkami je nutno jen tehdy, má-li jejich řešení význam pro další řízení a rozhodnutí ve věci (či lze-li vzhledem k okolnostem rozumně předpokládat, že takový význam mít bude). Pokud se však s ohledem na dosavadní výsledky řízení, povahu věci či z jiných důvodů stávají některé skutkové a právní otázky (a k nim směřující žalobní námítky) bezpředmětnými v důsledku zrušovacího rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost, není nutno se jimi zabývat; postačí toliko zdůvodnit, proč je má soud v daném řízení nadále za bezpředmětné (usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-74, č. 1566/2008 Sb. NSS).

26. S ohledem na výše uvedené důvody soud rozhodnutí žalovaného dle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení (**výrok I.**).

VII. Náklady řízení

27. O nákladech řízení účastníků soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. za situace, kdy žalobce má právo na náhradu nákladů řízení, neboť byl procesně úspěšný, avšak v souvislosti s řízením mu žádné náklady nevznikly (**výrok II.**).

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Plzeň 19. 8. 2024

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.